

ΠΑΠΠΑΦΛΕΣΣΑΣ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ 2010 ΤΕΥΧΟΣ ΝΟ. 33
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΣΥΛΛΟΓΟΥ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΩΝ ΦΛΕΣΣΑΙΩΝ «Ο ΠΑΠΠΑΦΛΕΣΣΑΣ»
Αγίου Σίλα 29, Νέα Πεντέλη, 15236, Τηλ. 210 6138059 ΦΑΞ 210 8037827
www.flessas.eu e-mail tflessas@flessas.eu

ΓΡΑΦΕΙ ΕΝΑΣ ΈΛΛΗΝΑΣ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ:

“Είμαι ο ίδιος. Όταν πετάω στους αιθέρες του Αιγαίου, όταν βυθίζομαι στα καταγάλανα νερά του, όταν τρέμει το χόμα των συνόρων από το άρμα μου, όταν πάνω σε μια μηχανή ή σε ένα περιπολικό τριγυρίζω άγρυπνος τη νύχτα, όταν μπαίνω στη φωτιά, όταν παλεύω με το λιοπύρι και το αγιάζι στα λιμάνια. Πίλοτος, Ναύτης, Στρατιώτης, Αστυνόμος, Πυροσβέστης, Λιμενικός.» Μπήκα στις Ένοπλες Δυνάμεις σχεδόν 17 χρονών. Δεν δυσκολεύτηκα ιδιαίτερα γιατί διάβαζα σαν σκυλί για να περάσω τις Πανελλήνιες, ήμουν αθλητικός και πέρασα τα αθλητικά τεστ εύκολα, κι ήμουν συνειδητοποιημένος κι έξυπνος αρκετά για να περάσω τα ψυχολογικά τεστ στα οποία υποβλήθηκα.

Μα ένα πράγμα με δυσκόλεψε τότε: Πώς να καταφέρω να πείσω τον πατέρα μου να υπογράψει για να μπω στη Σχολή; Πώς να καταφέρω να του κρύψω ότι από τους 80 που τελικά θα μπαίναμε στη Σχολή, στατιστικά οι 11 δεν θα ζούσαν μετά από μια 15ετία! Σήμερα είμαι σχεδόν 40.

Δεν ξέρω αν θα γυρίσω στην οικογένειά μου το μεσημέρι. Ποτέ δε ρωτάω αν θα γυρίσω πίσω απ' όπου με στέλνεις. Με παλιά μηχανήματα, με κατεστραμμένα αυτοκίνητα, με ό,τι κι αν μου δώσεις. Με την μέση θρύψαλα από τα G, με τα χέρια γδαρμένα από τους μάντες του αλεξίπτωτου, με τη ματιά στη θάλασσα και το δάκρυ στη φωτογραφία της οικογένειας δίπλα απ' την εικόνα του Αη Νικόλα κάπου στ' ανοιχτά της Σομαλίας, με τις πληγές μου ανοιχτές έξω από το Τμήμα της Αγίας Παρασκευής, με τις παλάμες σάπιες απ' την αρμύρα να βγάζω απ' τα νερά τα παιδιά εκείνων που ξεβράζουν οι διακινητές στ' ακρονήσια. Αχ αυτά τα μάτια όταν σώζονται πως σε κοιτάζουν...

Σ' απογοητεύω πολλές φορές. Το ξέρω. Αλλά κι εσύ δεν ήρθες στην κηδεία μου. Δεν μου άναψες ένα κερί. Δεν έκανες μια γιορτή για μένα στα σχολειά. Δεν κράτησες ένα δάκρυ για μένα όταν έπεφτα απ' τα ουράνια, ούτε όταν μ' ένα ελικόπτερο πάλευα εκείνη τη Νύχτα μες' στο σκοτάδι και στην αντάρα των Ιμίων, ούτε με έκρυψες για να μη με δει ο Τούρκος από τις τηλεοράσεις σου. Δεν ήρθες στο νοσοκομείο μου δίπλα στο κρεβάτι να μου κρατήσεις λίγη συντροφιά όταν με καίγανε οι σφαίρες και οι μολότοφ που σφηνώθηκαν πάνω μου. Τώρα ούτε σε παρέλαση δε θες να με βλέπεις. Και η σημαία μου έχει σταυρό πάνω και μπορεί να σε ενοχλεί.

Και για τα παιδιά μου; Την οικογένειά μου; Δε νοιάστηκες όταν γκρεμιζόμουν, όταν πνιγόμουν, όταν με έλιωναν οι ερπύστριες, όταν καιγόμουν στη φωτιά. Ποτέ δε με ρώτησες τον καιρό της αφθονίας αν χρειάζομαι κάτι. Έδινες στους άλλους κι εγώ σε περίμενα. Μη μιλάς μου λες. Μη ζητάς. Είσαι Στρατιώτης. Αλλά κι εγώ ήμουν πολύ μακριά για να μ' αφουγκραστείς. Στα σύνορα, στον ουρανό, στη θάλασσα. Μέσα στη φωτιά να παλεύω με τις μάνικες και τα Καναντέρ. Καμιά φορά από κει μακριά άκουγα να με φωνάζεις “καρβαανά” και “μπάτσο” και “ταβλαδόρο”.

(Συνέχεια στη σελίδα 2)

Γελούσα και χαιρόμουν, γιατί κι εγώ αυτήν την ελευθερία υπερασπίζομαι. Να μου λες ό,τι θες κι εγώ να είμαι εκεί. Ακοίμητος και Αγνωστος.

Τώρα με βγάζεις στα κανάλια και στα ραδιόφωνα. Μου λες βάλε πλάτη, βόηθα κι εσύ να περάσουμε τη φουρτούνα. Δώσε κι εσύ να καβατζάρουμε τη χρονιά. Μου λες ότι μ' έχεις γεμίσει επιδόματα και σπίτια και νοσοκομεία και λέσχες, όλα δικά μου. Δε λες την αλήθεια, αλλά δεν με πειράζει. Όταν σου έχω δώσει τη ζωή μου λες να με πειράξουν τα λίγα χρήματα; Όταν έχω σκοπό να μείνω με την Ελλάδα στην αιωνιότητα λες να με απασχολεί η 25ετία;

Αλλά ξέρεις κάτι; Μου 'χεις δώσει το μεγαλύτερο προνόμιο απ' όλα, όταν μου είπες ότι με χρειάζεσαι διαθέσιμο 24 ώρες το 24ωρο, κάθε μέρα της ζωής μου: Όταν σκοτώνομαι είναι για την Πατρίδα. Όταν τραυματίζομαι είναι για την Πατρίδα. Δεν βγαίνω στη σύνταξη. Μπαίνω στην Εφεδρεία. Δεν πεθαίνω. Πάω να γίνω ένα με τον Ηλιάκη και το Σιαλμά. Τον Γιαλοψό, τον Καραθανάση και τον Βλαχάκο. Γιατί εγώ το ξέρω καλά. Ούτε γεννιέσαι ούτε γίνεσαι Έλληνας. Μόνο πεθαίνεις ως Έλληνας”...

ΧΡΟΝΟΔΙΑΓΡΑΜΜΑ ΤΟΥ ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑ

- Γέννηση του Παπαφλέσσα στην Πολιανή 1788 Πολιανή Μεσσηνίας
- Σχολή Δημητσάνας 1808 Δημητσάνα
- Σάτιρα για τους Τούρκους 14 Απρ 1816 Δημητσάνα
- Αποφοίτηση από την Σχολή της Δημητσάνας 16 Απρ 1816 Δημητσάνα
- Χειροτονήθηκε Ιερομόναχος 20 Απρ 1816 Παναγίτσα
- Μετακόμισε στο μοναστήρι της Ρεγκίτσας 15 Σεπ 1816 Ρεγκίτσα
- Διάλυση συνοικεσίου Ζέρβα 01 Φεβ 1817 Πολιανή
- Φτάνει στην Κωνσταντινούπολη 1817 Κωνσταντινούπολη
- Μέλος της Φιλικής Εταιρείας 1818
- Χειροτονήθηκε Αρχιμανδρίτης 1819 Κωνσταντινούπολη
- Άφιξη στις Κυδωνιές Μ. Ασίας 1820 Κυδωνιές
- Αντιπρόσωπος του Αλ. Υψηλάντη 1820 Πελοπόννησος
- Σύσκεψη της Βοστίτσας 26- 30 Ιαν 1821 Βοστίτσα
- Στα Καλύβια Μεσσηνίας 21 Μαρ 1821 Καλύβια
- Επιστολή προς Αρναούτογλου 22 Μαρ 1821 Έξω από τη Καλαμάτα
- Απελευθερώνει την Καλαμάτα 23 Μαρ 1821 Καλαμάτα
- Αντιπρόσωπος Γενικού Επιτρόπου 26 Μαρ 1821 Καλαμάτα
- Μέλος Επιτροπής του Οργανικού νόμου της Επιδαύρου
01 Απρ 1823 Ναύπλιο
- Υπουργός των Εσωτερικών 02 Μαΐ 1823 Ναύπλιο
- Εκστρατεία κατά της Μεσσηνίας 15 Ιουν 1823 Μεσσηνία
- Σκοτώνεται στο Μανιάκι 20 Μάη 1825 Μανιάκι

ΜΙΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΚΑΤΡΙΝΕΗΟΛΜ ΤΗΣ ΣΟΥΗΔΙΑΣ

Στο βιβλίο «Σύγχρονη Ελλάδα: Μια Ιστορία από το 1821» του Ιωάννη Σ. Κολιόπουλου και Θάνου Βερέμη, αναφέρεται ότι ο Παπαφλέσσας ήταν «παρορμητικός» και «καθαιρεμένος διάκονος». Ο αγαπητός φίλος Μιχάλης Φλέσσας διαβάζοντας το βιβλίο αυτό (στα Αγγλικά) εξοργίστηκε για το χαρακτηρισμούς αυτούς για τον Παπαφλέσσα και έστειλε την κάτωθι επιστολή την οποίον παραθέτουμε εδώ μεταφρασμένη στα Ελληνικά. Μακάρι να υπήρχαν και άλλοι Φλεσσαίοι που να προστατεύουν την Ιστορία και την οικογένειά μας.

Ευχαριστούμε θερμά τον Μιχάλη για την ενέργειά του αυτή.

Professor Veremis,

My name is M. C. Flessas. How dare you insult my ancestor who died so the likes of you didn't have to grow up speaking Turkish! On page 17 of your book "Modern Greece: A History Since 1821"(John S. Koliopoulos and Thanos Veremis; Wiley-Blackwell, publisher; ISBN 978-1-4051-8681-0), you spelled Papaflessas' name with one "s" missing. Why so? Also, you describe him as a "defrocked deacon". That's it? A defrocked deacon? Check again here and here. Was he not an archimandrite? Also, you describe him as "impulsive". Impulsive? Professor Veremis, wanting freedom after roughly centuries of domination by the Ottomans and acting upon the sacred principle that a man is not a man unless he is free from coercion by a bunch of bandits in power for 400 years, i.e., the Ottomans, is not "impulsive".

With all due respect and begging your pardon, Papaflessas was a hell of a lot better Greek than some Athenian academician sitting comfortably in his office casting petty aspersions upon him and treating him as if he were but a footnote to Greek history. To put it bluntly, shape up and correct your damn book and forward my e-mail on to your writing partner, J.S. Koliopoulos. And yes, I expect a reply to this e-mail telling me of your correction.

Sincerely, M. Flessas

Κύριε Καθηγητά Βερέμη

Ονομάζομαι Μιχάλης Φλέσσας. Πως τολμάτε να προσβάλλετε τον πρόγονο μου, που πέθανε για να μην χρειάζεται να μιλάτε σήμερα Τουρκικά!

Στη σελίδα 17 του βιβλίου σας «Σύγχρονη Ελλάδα: Μια Ιστορία από το 1821» Ιωάννης Σ. Κολιόπουλος και Θάνος Βερέμης, Wiley-Blackwell, εκδότες, ISBN 978-1-4051-8681-0), γράφετε το όνομα του Παπαφλέσσα με ένα σίγμα. Για ποιό λόγο; Επίσης, τον περιγράφετε ως «καθαιρεμένος διάκονος». Αυτό είναι όλο; Ένας καθαιρεμένος διάκονος; Παρακαλώ να ελέγξετε πάλι εδώ (www.flessas.eu) και εδώ (<http://en.wikipedia.org/wiki/Papaflessas>). Αρχιμανδρίτης δεν ήταν; Επίσης, τον περιγράφετε ως «παρορμητικό». Παρορμητικό; Καθηγητά Βερέμη, το να θέλει κάποιος την ελευθερία του μετά από αιώνες Οθωμανικής κυριαρχίας και το να δράσει βάσει ιερών αρχών πως, ένας άνθρωπος δεν είναι άνθρωπος αν δεν είναι ελεύθερος από την κυριαρχία κάποιων βανδάλων με εξουσία για πάνω από 400 χρόνια, όπως οι Οθωμανοί, δεν είναι «παρορμητικό».

Με όλο το σεβασμό, και με τη συγχώρηση σας, ο Παπαφλέσσας ήταν πολύ καλύτερος Έλληνας από κάποιους Αθηναϊκούς ακαδημαϊκούς που κάθονται βολικά στο γραφείο τους, πετώντας ασήμαντες συκοφαντίες κατά του Παπαφλέσσα, και τον θεωρούν μόνο μια υποσημείωση στην Ελληνική Ιστορία. Για να μιλάμε απλά, ανασκουμπωθείτε και διορθώστε το καταραμένο βιβλίο σας, και διαβιβάστε το e-mail μου στον συνεργάτη σας, Ι. Σ. Κολιόπουλο. Και ναι, περιμένω μια απάντηση στο e-mail με τη διόρθωση σας.

Μέτα σεβασμού,

Μ. Φλέσσας. (Μετάφραση στα Ελληνικά Μαρία Πηνελόπη Φλέσσα)

Σημ. Ο Μιχάλης Δημητρίου Φλέσσας έχει γεννηθεί στο Μαϊάμι της Φλόριδας, είναι ηθοποιός και πτυχιούχος της Φιλοσοφικής Σχολής του Πανεπιστημίου της Νότιας Καρολίνας των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής. Ζει μόνιμα εδώ και αρκετό καιρό στο Katrineholm της Σουηδίας

Micheal C. Flessas (born June 02, 1959 in Miami, Florida), is the birth name of actor Michael Flessas. Flessas' most notable film role was "Angry Man" in the Cannes Film Festival [1] 2000 Palme d'Or winning film Dancer in the Dark [2] directed by Danish film director Lars von Trier. Originally, the director himself considered playing the role but, instead, the role was given to Flessas. Dancer in the Dark starred Icelandic singer/actress Bjork who won the Best Actress award at Cannes for her role.

Ο ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΗ ΑΥΤΟΔΙΟΙΚΗΣΗ ΜΕΣΣΗΝΙΑΣ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΟΡΤΑΣΤΙΚΩΝ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΕΠΕΤΕΙΟ ΤΗΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗΣ ΜΑΧΗΣ ΤΟΥ ΜΑΝΙΑΚΙΟΥ

ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΦΛΕΣΣΑΣ (ΔΙΚΑΙΟΣ - ΑΡΜΟΔΙΟΣ)
Ή ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ
ΠΑΤΡΙΑΡΧΙΚΟΣ ΕΞΑΡΧΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΦΙΛΙΚΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ & ΗΡΩΑΣ ΤΟΥ ΜΑΝΙΑΚΙΟΥ
ΠΟΛΙΑΝΗ 1788 - ΜΑΝΙΑΚΙ 1825

ΚΑΛΑΜΑΤΑ 2010
2 ΗΜΕΡΗ ΕΚΔΡΟΜΗ ΓΙΑ ΚΑΛΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΜΑΝΙΑΚΙ
19 ΚΑΙ 20 ΜΑΪΟΥ 2010
ΑΝΑΧΩΡΗΣΗ ΑΠΟ ΚΑΛΙΜΑΡΜΑΡΟ ΤΗΝ 19ΗΝ ΜΑΪΟΥ 2010 ΚΑΙ ΩΡΑ 08:00
ΑΦΙΞΗ ΚΑΛΑΜΑΤΑ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΚΑΙ ΜΕΣΗΜΕΡΙΑΝΟ
ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΑΝΗ ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΣΤΕΦΑΝΟΥ
ΚΑΙ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ
ΠΑΛΑΙΟ ΦΛΕΣΣΑΪΚΟ ΣΠΙΤΙ
ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ
ΕΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΚΑΛΑΜΑΤΑ –ΕΛΕΥΘΕΡΟΣ ΧΡΟΝΟΣ
ΤΗΝ ΕΠΩΜΕΝΗ στις 08:00 ΠΡΕΠΕΙ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΣΤΟ ΜΑΝΙΑΚΙ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΔΟΛΕΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ
ΜΕΤΑ ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΑ ΤΑΜΠΟΥΡΙΑ
ΜΕΣΣΗΜΕΡΙΑΝΟ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΑΘΗΝΑ
ΑΝΑΛΥΤΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΚΑΙ ΚΟΣΤΟΣ ΑΡΓΩΤΕΡΑ
ΓΙΑ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ ΤΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ
210 6138059 ΜΕΧΡΙ 10/5/2009
ΚΟΣΤΟΣ ΔΙΚΛΙΝΟ □140:00 (□120:00 ΜΟΝΟΚΛΙΝΟ) ΤΟ ΑΤΟΜΟ
ΜΕ ΔΙΑΤΡΟΦΗ 19/5/2009 (Μεσημέρι) ΚΑΙ ΠΡΩΙΝΟ 20/5/2009

ΑΝΤΙ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΥ ΣΤΟΝ ΕΘΝΟΜΑΡΤΥΡΑ ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑ

**Τα παραμύθια για τον ηρωικό Αρχιμανδρίτη στο γνωστό θεατρικό έργο του Μελά
Του Αειμνήστου Μίμη Ηλ. Φερέτου, Δημοσιογράφου - ιστορικού ερευνητή**

Δεν είναι λίγοι όσοι κατά καιρούς σε ομιλίες τους, είτε σε γραψίματά τους, κατηγόρησαν τον Παπαφλέσσα, τον πρωταθλητή της Επανάστασης του 1821, τον εθνομάρτυρα, που, από αγάπη και μόνο για την Ελλάδα, από καθαρή κι ευσυνείδητη πατριδολατρεία -κι όχι από... "εθνο-καπηλεία"- θυσιάστηκε για την πατρίδα σαν... γυναικά! Ένας μάλιστα, ο ακαδημαϊκός, λογοτέχνης, θεατρικός συγγραφέας, δημοσιογράφος, όχι όμως και ιστορικός, ο αείμνηστος Σπύρος Μελάς, γράφοντας το γνωστό θεατρικό του έργο «Ο Παπαφλέσσας», έκρινε σκόπιμο να μπάσει στα πρόσωπα του έργου και γυναίκα για να σταθεί τούτο και σκηνικά. Κι ονομάζοντας τη - αλήθεια σε ποια... ληξιαρχιακή πράξη ποιάς... κοινότητας ή Δήμου βρήκε, το βαφτιστικό της όνομα; - Αγγέλα, την ώρισε, ερωμένη του ηρωικού Αρχιμανδρίτη, με την ... εντολή μάλιστα να τον ακολουθήσει και στον τόπο της θυσίας του. Και είναι προφανής η πρόθεση του να μειώσει το μέγεθος της αυτοθυσίας του Παπαφλέσσα.

Από ποιόν όμως και πώς βγήκε το παραμύθι ότι ο αρχιμανδρίτης Γρηγόριος Δίκαιος Παπαφλέσσας, ο αναπληρωτής αρχηγός της Επανάστασης του 1821, ο αντιπρόσωπος του Αλ. Υψηλάντη, ο άνθρωπος που κήρυξε τον ξεσηκωμό του έθνους για τη λευτεριά του και την ανεξαρτησία του, ήταν γλετζές, ακόλαστος, γυναικάς και δε ... συμμαζεύεται; Έχει μήπως διατυπωθεί μια τόσο βαρεία κατηγορία σε επίσημο έγγραφο; Από όσα γνωρίζουμε από τη μακροχρόνια και σχολαστική έρευνα μας, τη μελέτη πολλών εκατοντάδων, χιλιάδων, πιο σωστά, εγγράφων, που απόκεινται στα Γενικά Αρχεία του Κράτους, πουθενά δε βρήκαμε, κι ούτε αναφέρεται κάτι τέτοιο. Γι' αυτό και θα πρέπει να θεωρείται ταπεινή κι επαίσχυντη συκοφαντία κατά του εθνομάρτυρα.

Πρώτος που διατύπωσε μια τέτοια κατηγορία και μάλιστα πολλά χρόνια μετά τον ηρωικό θάνατο του Παπαφλέσσα, αλλά και από τη χρονολογία που υποτίθεται ότι συνέβη το καταγγελλόμενο ως ...γεγονός, είναι ο "πολύς" Μακρυγιάννης, που γράφει -αν πραγματικά τα συνέγραψε ο ίδιος, ή άλλοι- στα "Απομνημονεύματα" του, σελ. 150 (έκδ. 1953):

"Ο Παπαφλέσσας πήρε μιαν γυναίκα μ' ένα ντέφι (είδος λαϊκού οργάνου, γνωστού και ως "ντέφι") κι ένα βιολί και πήγαινε εις Λιοντάρι" δηλαδή στο σημερινό χωριό Λεοντάρι.

Και στη σελίδα 159 των "Απομνημονευμάτων" του γράφει πάλι ο Μακρυγιάννης:

"...τότε στοχάστηκε... και τον γενναίον Παπαφλέσσα, όπου γλεντάει εις το Λιοντάρι με τις γυναίκες και τα λαλούμενα,.

Εδώ ο ευφάνταστος παραμυθιάς Μακρυγιάννης τη μια γυναίκα που ακολουθούσε αρχικά τον Παπαφλέσσα, την ... πολλαπλασίασε, και την αναφέρει στον πληθυντικό, "γυναίκες", δηλαδή πολλές, όσες βάλει ο νους του κάθε αναγνώστη, αν είναι κουτσομπόλης, ο αναγνώστης, ή και λασπολόγος σαν τον συγγραφέα. Και συνεχίζοντας ο Μακρυγιάννης εξακολουθεί να ρίχνει λάσπη στον ήρωα, γιατί είχε λόγους να μην τον χωνεύει ακόμη και πεθαμένο. Έτσι στη σελίδα 163 γράφει:

Ο άγιος Παπαφλέσσας ξημέρωσε εις το Σαντάνι (δηλαδή το σημερινό χωριό Ανδανία)... Ο Παπαφλέσσας γύρευε (δηλ. στο Σανδάνι) τις επιδέξεις (δηλ. κοινές γυναίκες), ότι άφησε τα παιχνίδια (γλέντια) και ήλθε (δηλ. ο Παπαφλέσσας) όλη νύχτα (δηλ. κατά τη διάρκεια της νύκτας).

Κι αν μεν ήσαν αληθινά όλα αυτά για τα οποία κατηγορείται ο Παπαφλέσσας κανένας δεν θα τολμούσε να αντείπει, να τα διαψεύσει ή να τα συγκαλύψει, έστω, ξεκινώντας από πατριωτικά συναισθήματα. Όμως πρόκειται για μια ταπεινή και βρώμικη συκοφαντία που, για λόγους καθαρής αντιπολίτευσης και για να σκεπασθούν τα εγκλήματα, οι φαυλότητες, οι ανήθικες πράξεις, οι βιασμοί ακόμη μικρών παιδιών από τους Ρουμελιώτες που κουβάλησε για να καθυποτάξει τον τόπο στην προδοτική φατρία Κουντουριώτη - Μαυροκορδάτου - Κωλέττη ο διαβόητος γιατρός του Αλή πασά Ι. Κωλέττη, για να διασκεδασθεί η εντύπωση του λαού από την επαίσχυντη δειλία τη δική του, και των άλλων Ρουμελιωτών, λασπολογεί κατά του Παπαφλέσσα ο "πολύς" Μακρυγιάννης.

Και τον χαρακτηρίζουμε "πολύ", γιατί αυτός... θυμήθηκε -κι όταν δεν υπήρχε κανένας να τον διαψεύσει- (το ίδιο κάνει στα "Απομνημονεύματα" του και ο κοτσάμπασης Καν. Δεληγιάννης)- ότι στα τέλη 1824 κατά τον εμφύλιο πόλεμο που ξέσπασε στο Μεσσηνιακό χώρο -με υποδαύλιση και των ξένων "προστατών" μας - αυτός μεν (ο Μακρυγιάννης) μαχόταν κατά των "αντιπατριωτών" - έτσι χαρακτηρίζονταν από τους φιλοκυβερνητικούς που είχαν μονοπωλήσει τον ...πατριωτισμό, οι οπαδοί του Θ. Κολοκοτρώνη, του Παπατσώνη, του Μ. Αναστασόπουλου, του Μητροπέτροβα, του Γκριτζάλη και άλλων Μεσσηνίων αγωνιστών -στην περιοχή Μελιγαλά - Λάκκων (δηλαδή Μερόπης, Λουτρού, Οιχθοΐας, Φύλια κ.λπ.) ενώ τάχα ο "Παπαφλέσιος (έμεινε για να) γλεντάει εις το Λιοντάρι με τις γυναίκες και τα λαλούμενα (όργανα), που ενωρίτερα μας τον είχε φθάσει στο σανδάνι (Μακρυγιάννη "Απομνημονεύματα", Αθ. 1957, σελ. 159 κί εφ.). Μα ο Μακρυγιάννης, που κανένα, ή σχεδόν κανένα άλλον, εκτός από τον εαυτό του δεν αναγνώριζε (Συνέχεια στη σελίδα 6)

σαν πατριώτη και ήρωα, κι αυτολιβανίζεται από υπέρμετρο εγωισμό, βρίζει και συκοφαντεί κι, έναν άλλο εξαίρετο αγωνιστή και κληρικό, τον Αμβρόσιο Φρατζή, για τον οποίο "χωρίς αιδώ, χωρίς περίσκεψη" γράφει:

"...τους είχε σηκώσει ο νους τους -εννοεί τους Τριφυλίους προκρίτους- ένας κερατοκαλόγηρος, τον λέγαν αμφισβητεί και τον εκκλησιαστικό του τίτλος πρωτοσύγκελλο, τζιράκι των Κολοκοτρωναίων κι αυτός ο άτιμος τους ρέθισε, ότ' ήταν εις το ποδάρι του δεσπότη (εννοεί τον εθνομάρτυρα Γερμανό επίσκοπο Χριστιανουπόλεως) και σηκώθηκαν κι ο Θανάσης Γληγοριάδης ένας συνάδελφος του πρωτοσύγγελου και κλεφταλευράς..." (Μακρυγιάννη Απομνημονεύματα, σελ. 165).

Κι ενώ θυμήθηκε ύστερα από τόσα χρόνια ο Μακρυγιάννης γεγονότα που έγιναν στα τέλη του 1824 στη Μεσσηνία, όπου διέπραξε κι αυτός ο ίδιος, ως μισθοφόρος του Κωλέττη, όχι λίγες ασχήμιες -για να μην τις χαρακτηρίσουμε βαρύτερα- δε μιλάει καθόλου για τα εγκλήματα των συμπατριωτών του Ρουμελιωτών που συμπεριφέρθηκαν -κατά τον ιστορικό κ. Λάσκαρη, κι άλλους αντικειμενικούς μελετητές- διέπραξαν σαν σε χώρα εχθρική, όπως άλλωστε καταγγέλλεται και σε αναφορές κυβερνητικών αξιωματούχων, ούτε είδε, *οψε* άκουσε, αλλά ούτε και θυμήθηκε για να τα καταγράψει ο λαλίστατος αυτός και τόσο... "αντικειμενικός" απομνημονευματογράφος του Αγώνα, αν. ο ίδιος, επαναλαμβάνουμε, συνέγραψε τα "Απομνημονεύματα" του, το χειρόγραφο των οποίων ούτε βρέθηκε, από το 1904 που το πρωτοτύπωσε και το εξέδωσε ο Γιάννης Βλαχογιάννης. Και που ακριβώς γιατί δεν βρίσκεται, θεωρείται ως αμφίβολο, κι ανύπαρκτο, από ορισμένους σχολιαστές.

Και τη λάσπη που ξεσπενδόνισε κατά της ιερής μνήμης -μια και είχε τόσο ηρωικά θυσιασθεί για τη λευτεριά της Ελλάδας- του Παπαφλέσσα ο Μακρυγιάννης, την άρπαξε ο Σπύρος Μελάς και, γράφοντας το θεατρικό του έργο "Παπαφλέσσας" πρόσθεσε στα πρόσωπα του έργου και την ...Αγγέλα, γιατί θέατρο χωρίς φουστάνι δεν έχει γεύση, όπως είπε στον υπογράφοντα, ο αείμνηστος, όταν τον ρώτησα σε ποια ιστορική πηγή βρήκε; να αναφέρεται Αγγέλα η ...ερωμένη του Παπαφλέσσα, που τον ακολουθεί ακόμη και στον τόπο του μαρτυρίου του, χωρίς να ξεσηκωθούν και ...οι πέτρες, κι όχι μόνο οι συμπολεμιστές του, εναντίον του ήρωα.

Και η λασπολογία θα συνεχίζεται ακόμη και από ρήτορες που μιλάνε σε επέτειες για το Μανιάκι, ή σε διαλέξεις με θέμα τον Παπαφλέσσα. Γιατί οι ομιλητές νομίζουν ότι αναφέροντας και την παρουσία της Αγγέλας, δείχνουν ότι είναι ...πολυδιαβασμένοι! Ποιος όμως να τους κλείσει το στόμα, λέγοντας τους: Αιδώς!! Εδώ δεν διαμαρτύρεται η Ιερή Σύνοδος που ανέχεται, χρόνια τώρα, το διασυρμό και μάλιστα από το Εθνικό θέατρο, ενός κληρικού που τίμησε την Ελληνική Εκκλησία, που τη δόξασε, του "έθυσε την ψυχήν αυτού υπέρ των προβάτων", σαν αληθινός κληρικός και πατριώτης.

ΟΣΟ ΣΚΥΒΟΥΜΕ ΤΟ ΚΕΦΑΛΙ...
ΓΡΑΦΕΙ Ο ΚΑΦΕΝΟΒΙΟΣ

Για τρίτη φορά, μετά το 1893 και το 1932, η ουσιαστικά πτωχευμένη Ελλάδα γίνεται χώρα περιορισμένης κυριαρχίας - μόνο που αυτή τη φορά το πολιτικό προσωπικό δεν πιστώνεται ούτε την αναβάθμιση των εσωτερικών υποδομών, όπως ο Τρικούπης, ούτε εθνικές επιτυχίες, όπως ο Βενιζέλος.

Η προσφυγή στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο συνιστά το έσχατο σκαλοπάτι κοινωνικής εξαθλίωσης και καταρράκωσης του διεθνούς κύρους μιας χώρας. Ο βίος και η πολιτεία αυτού του μισητού διεθνούς οργανισμού εξευτελίζει την κρατική κυριαρχία των χωρών που πέφτουν στα νύχια του.

Όπου πάει το ΔΝΤ εξαπολύει κύμα απολύσεων δημοσίων υπαλλήλων. Μειώνει τους μισθούς και τις συντάξεις τόσο στον δημόσιο όσο και στον ιδιωτικό τομέα. Απελευθερώνει τις απολύσεις και εκτοξεύει την ανεργία στα ύψη. Εκποιεί ό,τι έχει απομείνει από τη δημόσια περιουσία. Αποδομεί το κοινωνικό κράτος, περικόπτοντας όσο το δυνατόν περισσότερες παροχές. Αυξάνει κατά 3 ή 5 ή και περισσότερες μονάδες τον ΦΠΑ. Αυξάνει τις τιμές του ηλεκτρικού ρεύματος, του νερού, των εισιτηρίων των λεωφορείων και πάει λέγοντας...

Η προσφυγή στο ΔΝΤ σημαίνει ακόμη φτωχότεροι Έλληνες, χειρότερη η παιδεία μας, χειρότερη υγεία - και οι γέροι στον Καιάδα για να κάνουμε οικονομία! Φυσικά, τα επιτόκια δανεισμού της χώρας δεν θα μειωθούν, ώστε να πάρουν οι Ευρωπαίοι τραπεζίτες και αυτά τα χρήματα.

Όσο σκύβουμε το κεφάλι, αυτοί θα συνεχίζουν το ίδιο παιχνίδι.

ΛΙΓΑ ΛΟΓΙΑ ΓΙΑ ΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ,
ΤΟΥ ΠΡΩΗΝ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΦΛΩΡΙΝΗΣ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΥ ΚΑΝΤΙΩΤΗ,
ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ «ΜΥΡΙΠΝΟΑ ΑΝΘΗ»

Ο άγιος Γεώργιος είναι αγαπητός όχι μονάχα στην πατρίδα μας, αλλά και σ' άλλες χριστιανικές χώρες. Εκατομμύρια άντρες έχουν το όνομά του' βασιλιάδες, πρίγκιπες, στρατηγοί, επιστήμονες, πλούσιοι, φτωχοί, εργάτες, γεωργοί έχουν το όνομα Γεώργιος και γιορτάζουν την ονομαστική τους γιορτή. Και γυναίκες ακόμη έχουν το όνομα Γεωργία. Δεν υπάρχει στην Ελλάδα σπίτι να μην έχει κάποιο πρόσωπο συγγενικό με το όνομα του αγίου Γεωργίου. Άλλα γιατί τόση τιμή στον άγιο Γεώργιο;

Ο άγιος Γεώργιος ήταν ένας απ' τους πιο μεγάλους ήρωες του Χριστιανισμού. Γεννήθηκε και μαρτύρησε στα χρόνια ενός φοβερού διωγμού, πού ξεσήκωσε εναντίον του Χριστιανισμού ένας απαίσιος και αιμοβόρος αυτοκράτορας, ο Διοκλητιανός. Ιδιαίτερη πατρίδα του Γεωργίου ήταν η Καππαδοκία, μια επαρχία της Μικράς Ασίας που γέννησε τόσους αγίους και μάρτυρες. Ο πατέρας του, όταν ακόμη ο Γεώργιος ήταν μικρό παιδί, συνελήφθηκε, ομολόγησε το Χριστό και μαρτύρησε. Ο Γεώργιος ήταν παιδί μάρτυρος. Η χήρα μητέρα του, ευσεβής γυναίκα, έπαιρνε το μικρό Γεώργιο και πήγαινε συχνά στον τάφο του μάρτυρα πατέρα του, κι' εκεί επάνω, γονατισμένοι και οι δυο, προσευχόντουσαν στο Θεό. Ο Γεώργιος απ' τη μικρή του ηλικία φλεγόταν απ' τον άγιο πόθο ν' ακολουθήσει το παράδειγμα του πατέρα του και να γίνει κι' αυτός ένας μάρτυρας του Χριστού. Όταν μεγάλωσε, υπηρέτησε στο στρατό. Ήταν ένας λαμπρός στρατιώτης, υπάκουος, ανδρείος, ατρόμητος στις μάχες. Αγαπούσε την πατρίδα, καταδίωκε τους βαρβάρους, που έκαναν επιδρομές κι' έκαιγαν τα σπίτια κι' έσφαζαν παιδιά και γυναίκες, υπερασπιστής των αδυνάτων ήταν ο άγιος Γεώργιος. Χάρης στην ανδρεία του γρήγορα ανέβηκε ψηλά και έφθασε στα ανώτερα αξιώματα του στρατού, έγινε στρατηγός.

Αλλά όταν κηρύχτηκε ο διωγμός εναντίον των χριστιανών και υποχρεώθηκαν όλοι οι αξιωματικοί να δηλώσουν ότι δεν είναι χριστιανοί και ότι πιστεύουν στα είδωλα, τότε ο Γεώργιος δεν δίστασε καθόλου να κάμει αυτό που έπρεπε, δεν αρνήθηκε το Χριστό, όπως άλλοι, άλλα δήλωσε πως είναι χριστιανός και πως καμία δύναμις στον κόσμο δεν θα μπόρεση ν' αλλάξει την πίστη του. Ο αυτοκράτορας, όταν άκουσε αυτή τη δήλωση, λυπήθηκε πολύ, γιατί ο πιο γενναίος στρατηγός του ήταν χριστιανός. Στην αρχή προσπάθησε με καλό τρόπο να τον μεταπείση' του υποσχέθηκε μεγαλύτερες ακόμη τιμές και αξιώματα. Αλλά ο Γεώργιος απέρριψε όλες τις προτάσεις και έμεινε σταθερός και ακλόνητος. Τότε άρχισε το μαρτύριο του' ένα μαρτύριο από τα πιο φρικτά. Στην αρχή τον έριξαν σε σκοτεινή φυλακή. Τον έβαλαν μετά στον τροχό, που ήταν ένα βασανιστικό όργανο' με τα μυτερά του καρφιά ο τροχός έκανε τις σάρκες να σκίζονται, να τρέχει το αίμα κι' ο άνθρωπος να πεθαίνει. Αλλά ο Χριστός με τη χάρη του βοηθούσε το μάρτυρα και νικούσε όλους τους πόνους. Κι' όχι μόνο τούτο, αλλά έκαμε και θαύματα! ανέστησε απ' τον τάφο νεκρό' εξόντωσε ένα μεγάλο δράκοντα που έτρωγε ανθρώπους, πήγε στο ναό των ειδώλων και με την προσευχή που έκαμε γκρέμισε όλα τα είδωλα κι' έκαμε τους δαίμονες να φωνάζουν και να λένε, πως ένας είναι ο αληθινός Θεός, ο Θεός του Γεωργίου. Απίστευτα φαίνονται αυτά σε πολλούς ανθρώπους, αλλά ο Χριστός το δήλωσε, πως όποιος πιστεύει σ' αυτόν θα κάμει θαύματα, θα πατάει πάνω στους σκορπιούς και τα φίδια και θα νικά όλη τη δύναμη του εχθρού (Λουκ. 10, 19).

Ο, τι έκαμε ο άγιος Γεώργιος δεν το έκαμε με τη δική του δύναμη' το έκαμε με τη δύναμη του Χριστού, που νίκησε την αμαρτία και το θάνατο και αναστήθηκε εκ νεκρών και δίνει δύναμη σε κάθε πιστό να νικάει κι' αυτός τους εχθρούς του. Έτσι κάθε άγιος είναι και μια νέα απόδειξη, πως ο Χριστός είναι αληθινός Θεός. Ο βίος, τα μαρτύρια και τα θαύματα των αγίων δεν μπορούν να έχουν άλλη εξήγηση, παρά μονάχα πως ο Χριστός αναστήθηκε και ζει και βασιλεύει, και πως εκείνος είναι που δίνει τη δύναμη και τη χάρη του ώστε οι αδύνατοι και αμαρτωλοί άνθρωποι να γίνονται ήρωες και μάρτυρες.

Χιλιάδες άνθρωποι, πού παρακολουθούσαν το μαρτύριο και τα θαύματα του αγίου, πίστεψαν και βαπτίσθηκαν στο όνομα του Χριστού.

Χριστιανοί μου! Δεν φτάνει να γιορτάζουμε τη γιορτή του αγίου Γεωργίου, πρέπει να μιμηθούμε κι' εμείς τον άγιο στις αρετές πού είχε και ιδιαίτερος στην ανδρεία που έδειξε σ' όλη του τη ζωή. Σκότωσε ο άγιος το δράκοντα, όπως φαίνεται στην εικόνα του, έχουμε κι' εμείς το δράκοντα μας' είναι τα πάθη και οι κακίες μας. Ποιος είναι απαλλαγμένος από αυτά; Εμπρός, ας πολεμήσουμε τους εσωτερικούς αυτούς δράκοντες! Όποιος πολεμά, αυτός και νικά, με τη βοήθεια του Χριστού, τα πάθη του, αυτός γίνεται ένας άξιος μιμητής του αγίου Γεωργίου. Αυτός ο χριστιανός είναι απόδειξη, πως ο Χριστός που αναστήθηκε, και στις μέρες μας ζει, νικά και θριαμβεύει. Χριστός ανέστη, αδελφοί!

Ο ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ
ΝΕΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Λάβame και ευχαριστούμε θερμότατα τις κάτωθι συνδρομές:

- Αλίκη Κοζίρη 25,00 €
- Νίκος Καγιαμπάκης 50,00 €
- Φλέσσα Αικατερίνη 100,00 €
- Φλέσσας Σπυρίδων Γ. 50,00 €

ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ ΣΤΙΣ ΓΙΩΡΓΙΕΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΓΙΩΡΓΗΔΕΣ

Ο Σύλλογός μας εύχεται σε όλες και όλους Χρόνια Πολλά για την ονομαστική τους εορτή.

ΦΛΕΣΣΑ ΓΕΩΡΓΙΑ Α	Λαύριο Αττικής
ΦΛΕΣΣΑ ΓΕΩΡΓΙΑ Α	Αμπάρι, Αρχαία Ολυμπία Ηλείας
ΦΛΕΣΣΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β	Ζωγράφου
ΦΛΕΣΣΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ	Κρέστενα Ηλείας
ΦΛΕΣΣΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π	Πάτρα
ΦΛΕΣΣΙΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ	Κοντογούρη, Πάτρα
ΦΛΕΣΣΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ	Ζαχάρω
ΦΛΕΣΣΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Α	Καλαμάτα Μεσσηνίας
ΦΛΕΣΣΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Β	Άργος Αργολίδος
ΦΛΕΣΣΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Γ	Καλαμάτα Μεσσηνίας
ΦΛΕΣΣΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Δ	Λυκόβρυση
ΦΛΕΣΣΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Η	Καλαμάτα Μεσσηνίας
ΦΛΕΣΣΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Θ	Άγιοι Ανάργυροι
ΦΛΕΣΣΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι	Λαύριο Αττικής
ΦΛΕΣΣΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ι	Χαλάνδρι
ΦΛΕΣΣΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ	Καλαμάτα Μεσσηνίας
ΦΛΕΣΣΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Κ	ΗΡΑΚΛΕΙΟ
ΦΛΕΣΣΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν	Καλαμάτα Μεσσηνίας
ΦΛΕΣΣΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν	Νέα Παλάτια Αττικής
ΦΛΕΣΣΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Ν	Πειραιάς
ΦΛΕΣΣΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π	Βρηλίσσια
ΦΛΕΣΣΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π	Κηφισιά
ΦΛΕΣΣΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π	Αρχαία Ολυμπία Ηλείας
ΦΛΕΣΣΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π	Γλυκά Νερά
ΦΛΕΣΣΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Σ	Χαλάνδρι
ΦΛΕΣΣΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ	Κοντοβάζαινα Αρκαδίας
ΦΛΕΣΣΑΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ Χ	Νέο Ήραίο, Αργολίδος

Ιδιοκτήτης
ΣΥΛΛΟΓΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑ ΤΩΝ
ΦΛΕΣΣΑΙΩΝ Ο «ΠΑΠΑΦΛΕΣΣΑΣ»
Αγίου Σίλα 29, Νέα Πεντέλη, 15236.
ΤΗΛ. 210- 6138059
-ΦΑΞ 210- 8037827
e-mail tflessas@flessas.eu, www.flessas.eu
ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ Αριθ. Τεύχους 33
Εκδότης Διευθυντής Τίμος Φλέσσας
Διανέμεται ΔΩΡΕΑΝ
ΠΡΟΑΙΡΕΤΙΚΕΣ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΓΙΝΟΝΤΑΙ
ΔΕΚΤΕΣ. ΕΠΙΤΑΓΕΣ ΚΑΙ ΕΜΒΑΣΜΑ-
ΤΑ ΣΤΟ ΣΥΛΛΟΓΟ ΣΤΗΝ ΑΝΩΤΕΡΩ
ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ Ή ΣΤΟ ΛΟΓΑΡΙΑΣΜΟ
ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΑΣ
051/296036-26

*Εγώ πλήρωσα την συνδρομή μου.
ΕΣΕΙΣ;*

*Τιμή Συνδρομής 25€
Εάν όχι παρακαλούμε θερμά να την εξοφ-
λήσετε είτε με ταχυδρομική επιταγή στη
Διεύθυνση του Συλλόγου ή μέσω της Εθ-
νικής Τράπεζας στο λογαριασμό
051/296036-26*

